

ת"פ 47474/01/14 - מדינת ישראל נגד אלקים אלציק, אילון-ישראל שץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 47474-01-14 מדינת ישראל נ' אלציק(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.אלקים אלציק (עציר)
2.אילון-ישראל שץ (עציר)

הנאשמים

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שרה טל

ב"כ הנאשם עו"ד שאדי סרוג'י ממשרד עו"ד תמי אולמן

הנאשם 1 הובא על ידי שב"ס.

גזר דין - בעניינו של הנאשם 1

כללי

1. כנגד הנאשם 1 וכנגד אילון שץ (יכונה להלן: "הנאשם 2") הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 ו - 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג- 1973 (להלן: "פקודת הסמים"), ניסיון לסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ו - 19א לפקודת הסמים ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין") וניסיון ליצוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ו - 19א לפקודת הסמים ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

2. במהלך ניהול ההוכחות, חזר הנאשם 1 מכפירתו, הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של **סחר בסם מסוכן**, עבירה לפי סעיפים 13 ו - 19א לפקודת הסמים, ו**ניסיון לסחר בסם מסוכן**, עבירה לפי סעיפים 13 ו - 19א לפקודת הסמים ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין. על פי הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה בעתירתה לעונש מאסר בן 9 שנים.

3. הנאשם 2 הורשע, בתום ניהול הוכחות, בביצוע עבירת **סחר בסם מסוכן**, עבירה לפי סעיפים 13 ו - 19א לפקודת הסמים, וזוכה משאר העבירות שיוחסו לו, ונדון לעונשים הבאים:

עמוד 1

א. 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 18 חודשי מאסר מותנים לתקופה של שלוש שנים על עבירות מסוג פשע לפי פקודת הסמים.

ג. 6 חודשי מאסר מותנים לתקופה של שלוש שנים על עבירות מסוג עוון לפי פקודת הסמים.

ד. קנס בסך 20,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו.

4. נסיבות ביצוע העבירה מפורטות בכתב האישום המתוקן, ומהן עולה כי הנאשם 1, אשר התגורר בזמן הרלבנטי לאישום באקוודור, יצר ביום 28.5.13 קשר טלפוני עם מי שבדיעבד התגלה כסוכן משטרה, והציע לספק לו סמים מסוכנים. בהמשך לשיחת הטלפון האמורה, עמד הנאשם בקשר עם הסוכן, בתקופה שבין 8.7.13 ל-20.8.13, וקשר עמו קשר לספק לו 4 ק"ג של סם מסוכן מסוג קוקאין, וזאת בתמורה לסך של \$10,000. לצורך קידום העסקה סיכם הנאשם 1 עם הסוכן כי אדם בשם "אפי" (אף הוא סוכן משטרה) ישמש כבלדר, יגיע לעיר קיטו שבאקוודור ויבצע את העסקה.

הנאשם 2 חבר לנאשם 1 בביצוע העסקה ונכח עמו במספר מפגשים עם "אפי".

ביום 25.8.13 נפגשו לראשונה הנאשמים עם אפי בעיר קיטו שבאקוודור. הנאשמים מסרו לאפי כי מחירו של הסם יהיה מעט גבוה משהוסכם, ואפי הסכים לכך ומסר לנאשם 1 סך של \$10,000.

במפגש נוסף, ביום 27.8.13, בין אפי לנאשמים, מסר אפי לנאשם 1 סכום נוסף של \$800, וקיבל תיק ובו 3 חבילות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.987.68 גרם נטו.

הנאשם 1 מסר לאפי כי טרם עלה בידו להשיג את שני הקילוגרמים הנוספים של הסם המסוכן מסוג קוקאין, אולם ישיגם בהמשך.

בהמשך לאמור, הודיע הנאשם 1 לאפי כי לא יוכל לספק את שני הקילוגרמים הנוספים של הסם המסוכן, ומסר לאפי בחזרה סך של \$2700.

5. הנאשם 1 עצור מיום 16.1.14.

ראיות המאשימה לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנה לתרגומו של תזכיר מס' 1 של משרד המשפטים בצרפת, המרכז את רישומיו הפלייליים של הנאשם 1 בצרפת, וממנו עולה כי הלה הורשע ביום 16.4.86 בעבירות סמים ונדון לשנתיים מאסר, 20,000

פרנקים קנס, חילוט וכן נאסר עליו איסור מוחלט להיכנס לשטח צרפת; ביום 29.3.88 הורשע הנאשם 1 פעם נוספת בגין עבירות סחר או הובלת סמים, שימוש בלתי חוקי בסמים, סחר בלתי חוקי בסחורה אסורה וכניסה ללא היתר לשטח המדינה ונדון לשנתיים מאסר, איסור כניסה לצרפת וחילוט. ביום 27.4.91 הורשע הנאשם 1 פעם נוספת בצרפת בגין עבירות סמים (יבוא וסחר, רכישה ללא היתר, החזקה ללא היתר, הובלה ללא היתר והצעה או העברה ללא היתר, ונדון לשמונה שנות מאסר ואיסור להיכנס לשטח צרפת. בחודש מאי 1995 נחתם בעניינו צו גירוש מצרפת.

7. בנוסף לחובת הנאשם 1 הרשעה פלילית בבית המשפט לצדק של סאו פאולו, מיום 18.11.10, בעבירה של סחר בסמים, בגינה נדון לעונש של שש שנות מאסר ו-600 ימי קנס. עיון בפסק הדין מגלה כי באופן דומה לעניינו, נמצא הנאשם 1 בצוותא חדא עם שני אחרים, ואחד מהם החזיק תיק ובו 2,409 כדורי "אקסטזי".

8. כמו כן לחובת הנאשם הרשעה פלילית מבית המשפט בהולנד, במסגרתה נקבע כי ביום 10.11.01 הביא הנאשם 1 ביחד עם אחרים אל מחוץ לגבולות הולנד כ-33 ק"ג סם מסוכן מסוג MDMA; ביום 11.11.01 סיפק עם אחרים 3.37 ק"ג סם מסוכן מסוג MDMA; בתקופה שבין 15 ל-21 לנובמבר 2001 ביחד עם אחרים הוציא מתחומי הולנד 483.9 ק"ג סם מסוכן מסוג MDMA. על הנאשם 1 נגזרו 12 שנות מאסר, ובמסגרת ערעור הופחת עונשו ל-11.5 שנות מאסר בפועל.

ראיות ההגנה לעונש

9. ב"כ הנאשם 1 ביקשה להעיד לעניין העונש את העוקבים שעקבו אחר הנאשמים בעת ביצוע העבירה בקיטו, באמצעות מערכת וידאו קונפרנס, ובהסכמת המאשימה (הסכמה שבהמשך חזר בו ממנה ב"כ המאשימה) תואם דיון במסגרתו הגיעו העוקבים למתן עדות. במהלך הדיון נחקרו שני עוקבים, המכונים "חוליאן" ו"ולדימיר", ונשאלו בעיקר שאלות ביחס למשך המעקב אחרי הנאשם 1, ולתיעוד ביצוע עבירות נוספות על ידו. ב"כ המאשימה עמד על כך שהשאלות אינן רלבנטיות כיוון שאין מחלוקת שהנאשם 1 לא תועד בביצוע עבירות אחרות מלבד אלה בהן הורשע, ומכאן שהחקירה לא היתה רלבנטית.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

10. ב"כ המאשימה עמד על הצורך שנקבע בפסיקה להחמיר בעונשם של מי שמעורבים בשרשרת הפצת הסם, ועל מעורבותו של הנאשם 1 במערך הפצה זה ובפרט כאשר מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ-3 ק"ג. בהתחשב בכך, מתחם העונש הראוי לדעת ב"כ המאשימה נע בין 9 ל-12 שנות מאסר בפועל, ובמסגרת ההסדר הגבילה עצמה המאשימה לעתור לעונש של 9 שנות מאסר בפועל.

כתימוכין לעתירתו הפנה ב"כ המאשימה לאסופת פסיקה:

א. בע"פ 10254/09 יוסף ישראל דהן נ' מ"י, הוטלו על עובד דואר אשר ניצל את תפקידו בדואר בכדי לקבל לידי חבילה מחו"ל שהכילה 2 ק"ג קוקאין, ואשר שוויה הוערך ב-1,400,000 ₪, 12 שנות מאסר. בית המשפט העליון

עמד על הכמות הגדולה של הסם, המגדילה את מספר הצרכנים הפוטנציאלי ומצביעה על חומרת העבירה, ועל הפרת האמון מצד העורר במעסיקיו.

ב. בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה, הוטלו על הנאשם, בעל עבר פלילי בתחום הסמים, שניסה לייבא ארצה 2.5 ק"ג קוקאין מפרו, 8 שנות מאסר בפועל.

ג. בע"פ 7486/07 שלמה בר ששת נ' מ"י הוטלו על המערער, שקשר קשר לייבא מפרו 2.8 ק"ג קוקאין (אשר נתפסו בארץ) 9 שנות מאסר בפועל.

ד. פסק דין נוסף אליו הפנה ב"כ המאשימה הינו ע"פ 1598/13 עלי אלהואשלה נ' מדינת ישראל, במסגרתו הורשע המערער - בדומה לענייננו - בעבירת סחר בסמים מסוכנים, ובשל כך שמכר לסוכן קילוגרם אחד של קוקאין בתמורה לסך של 300,000 ₪ (כאשר בפועל נמסר לידיו במעמד ביצוע העסקה סך של 200,000 ₪), נקבע מתחם עונשי הנע בין 6 ל-8 שנות מאסר ועונשו של המערער הועמד על 6.5 שנות מאסר בפועל.

11. מנגד טענה ב"כ הנאשם 1 כי הפער בין מעורבותם של הנאשמים 1 ו-2 אינו משמעותי, כיוון שבהתאם להחלטת בית המשפט הנאשם 2 הוא שהעביר את התיק לאפי, וכי בניגוד לנאשם 2, לקח הנאשם 1 אחריות על מעשיו בשלב דיוני יחסית מוקדם, ולא ניהל משפטו עד תום. על כן טענה ב"כ הנאשם 1 כי עונשם צריך להיות דומה. כן הדגישה ב"כ הנאשם 1 את העובדה שהוא אינו מתגורר בארץ ולא היה בכוונתו לייבא את הסמים ארצה, וכי בתום ריצוי עונשו עתיד הוא לחזור לאשתו ולבנו בן ה-4 המתגוררים בחו"ל.

12. כתימוכין לעתירתה הפנתה ב"כ הנאשם 1 לאסופת פסיקה. לא מצאתי לנכון לפרט את פסקי הדין שאין להסיק מנסיבותיהם לענייננו. רלבנטיים לענייננו:

א. ת"פ (מחוזי ים) 52942-06-13 מדינת ישראל נ' גל פליקס - נדון באישום השלישי ייבוא סמים בין מדינות חוץ, כאשר כמות הסם או טיבו אינה ידועה, ונקבע מתחם שנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר.

ב. ת"פ (מחוזי מרכז) 23301-06-09 מדינת ישראל נ' עמוס פרנסייה ואח' - בשל שלושה אישומים של ניסיון ליבוא סם מסוכן לישראל ואישום נוסף של יבוא סם מסוכן לישראל (שכמותו או טיבו אינם ידועים), הוטלו על הנאשם המרכזי בפרשייה ובעל עבר פלילי משמעותי, 54 חודשי מאסר בפועל.

ג. ע"פ 5953/13 מ"י נ' דויד אהרון - המשיב הורשע בהסדר טיעון ביבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וקשירת קשר לפשע, בגין יבוא 1.2 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין מפרו ארצה (דרך מצרים). על פי הסדר הטיעון עתרה המאשימה להשית על המשיב עונש של 8.5 שנות מאסר בפועל, בשל תפקידו המרכזי בייבוא הסם, ובשל עברו הפלילי (הרשעה בגין החזקת נכס גנוב, אי מניעת פשע והעלבת עובד ציבור; עבר ישן בעבירות תקיפה ואיומים; והרשעה בסחר בסמים בגינו נדון ל-18 חודשי מאסר), אולם בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4.5 ל-8 שנות מאסר והטיל עליו 5 שנות מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה, אם כי בית המשפט העליון ציין כי העונש נמצא במרכזו של המתחם אליו הסכימה המאשימה, וכי ניתן היה להגיע לתוצאה שונה ואף הפנה לשני פסקי דין בהם נגזר עונש של 8 שנות מאסר (ע"פ 972/11 מ"י נ' יונה, וע"פ

5232/10 ג'ומעה נ' מ"י).

ד. ע"פ 3449/11 דוד סל נ' מדינת ישראל - המערער הודה במסגרת הסדר טיעון כי ייבא ארצה מפנמה, עם אחרים, כ-7 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין, שהוסתר בנרות דמי. המערער צעיר נורמטיבי ושירות המבחן המליץ בעניינו על הטלת עבודות שירות. בשים לב לעברו הנקי, לחלקו השולי במעשה ולהשפעת המעשה על משפחתו, הטיל בית המשפט המחוזי על המערער 48 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המערער על חומרת העונש.

13. הנאשם 1 בדברו האחרון מסר כי עברותיו בוצעו בחו"ל, כי לא התכוון לבצע עבירות בישראל, וכי בשנים האחרונות חדל מביצוע העבירות, עד שהסוכן ביקש ממנו שיספק לו סם.

כן טען, כי אביו נפטר, אימו בת 82 וחולה, וכי שב"ס לא אפשר לו לראות את אשתו ובנו בן ה-4, שהגיעו מחו"ל במיוחד על מנת לבקר. הנאשם 1 ביקש הזדמנות לפתוח דף חדש.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

14. כפי שציינתי בעיינו של הנאשם 2, אף בעניינו של הנאשם 1, שהינו אזרח ישראלי, הוא היה שותף לביצוען של עבירות סמים עם סוכן ישראלי על אדמת אקוודור. ראוי להזכיר, כי הוא נותן את הדין בישראל מכוח סעיף 38 לפקודת הסמים שכותרתו "עבירות חוץ", ותכליתו הינה "המלחמה הבינלאומית בנגע הסמים". זאת, לאור התחייבויותיה הבינלאומיות של מדינת ישראל לשיתוף פעולה בינלאומי לאכיפת החוק במסגרת המלחמה בנגע הסמים (לעניין זה ראו סקירה נרחבת בדנ"פ 2980/04 אויקו נ' מדינת ישראל).

15. בע"פ 401/83 אלקייעל נ' מדינת ישראל ציין הנשיא שמגר כך:

"...נגע הסמים הוא נגע בין-לאומי ומסכן הוא חייהם של מיליוני אנשים ברחבי העולם. הסם אין לו מדינה, ואין הוא מבחין בין אדם לאדם על בסיס של מוצא לאומי. הוא פוגע בכל האוכלוסיות שאליהן הוא מסתנן, ולא ניתן להילחם בתופעת הסם אלא במאמץ בין-מדינתי. מדינה שעלה בידה להניח ידיה על עברייני סמים, חובה היא המוטלת עליה להענישו. רק כך ניתן להילחם בתופעה ולצמצם את היקפה. להחלת דין העונשין של ישראל על מעשים הנעשים חוצה-לישראל חשיבות רבה גם במובן הבא, שכך ניתן להעמיד לדין אזרחי ישראל ותושבי ישראל בעבירות סמים אשר עברו בחו"ל, ועל דרך זה למנוע את הפיכתה של ישראל מדינת מקלט לעברייני סמים ישראלים. ונזכיר לעניין זה כי העותר אזרח ישראל הוא. נדע אפוא כי יש לה למדינת ישראל אינטרס לענוש גם מי שהעביר סמים בין שתי מדינות זרות, בפרט שעה שאותו אדם הוא אזרח ישראל (ראו עוד: פרשת רוזנשטיין [1], בעמ' 397-395, 409-406 בפסק דינו של השופט לוי; י' זילברשץ "סמים מסוכנים: המשפט הבין-לאומי המשפט הישראלי" [25], בפרט בעמ' 475-482; פלר וקרמניצר [24], בעמ' 203-204).

16. הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירת סחר ב-3 ק"ג של סם מסוכן מסוג קוקאין, ובשונה מעניינו של הנאשם 2,

הורשע בנוסף לכך בעבירה של ניסיון לסחור ב-2 ק"ג נוספים מן הסם האמור. הערכים המוגנים בעבירה - שלום הציבור ובטחונו, והצורך במיגור תופעת הסחר בסמים - הינם בעלי אותו תוקף אף שהעבירות בוצעו במדינה זרה.

17. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שמהנסיבות המתוארות בכתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם 1, עולה כי הנאשם 1 היה בעל מעמד בכיר יותר ממעמדו של הנאשם 2, כיוון שהוא אשר עמד בבסיס ביצועה של עבירת הסחר בסם המסוכן, הוביל אותה והוציאה לפועל: הוא עמד בקשר ישיר עם הסוכן, תאם עמו את אספקת הסם ואת תנאי העסקה (טיב הסם, כמות הסם ומחירו); הוא אשר במהלך המפגשים עם אפי קיבל לידי כסף במזומן בסך \$10,000, בתמורה לאספקת הסם.

טענתו של הנאשם 1 בדבר האחרון לפני ולפיה הסוכן שידל אותו למכור לו סם אינה מתקבלת על ידי, מקום בו הנאשם 1 הודה במסגרת הסדר הטיעון כי הוא יצר קשר עם הסוכן והציע למכור לו את הסם האמור. יחד עם זאת יצוין, כי מכיוון שלא תואר בכתב האישום אופן השגת הסמים בפועל, אניח לטובת הנאשם 1 כי חלקו בכך שווה לחלקו של הנאשם 2.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם 1 ניסה להשיג עבור אפי כמות נוספת של כ-2 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין, אם כי בסופו של יום לא הצליח לעשות כן, והחזיר לאפי סך של \$2700.

18. אשר לטיב וכמות הסם, אין ספק כי ככל שגדלה כמות הסם העומדת בבסיס העבירה, גדל הסיכון בהשפעה הפוטנציאלית של העבירה. בענייננו, הכמות הגדולה של סם הקוקאין, סם אשר השלכותיו עלולות להיות הרסניות, יועדה למספר רב של צרכנים-קורבנות, ובכך היא מעצימה את חומרת מעשיו של המערער (ע"פ 10254/09 דהן נ' מדינת ישראל). מאידך, יש לזכור כי במקרה דנן נתפס הסם בטרם הופץ בקרב ציבור המשתמשים.

19. ביחס לעבירות סחר בסמים נפסק כי "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה" (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.7.2011)).

20. נתתי דעתי לע"פ 1598/13 בעניין עלי אלהואשלה, אליו הפנה ב"כ המאשימה, הדומה לענייננו. בעניין אלהואשלה, הנאשם היה מעורב באופן עמוק בביצוע עבירת הסחר בסם, עמד בקשר ישיר עם הסוכן והביא לעסקת הסמים. מחד, אלהואשלה סיפק קילוגרם אחד בלבד של סם הקוקאין, בעוד שבענייננו סיפק הנאשם 3 ק"ג מן הסם האמור. מאידך, ישנו הבדל ברף התמורה הצפויה מן המעשים, שכן אלהואשלה קיבל לידי סך של ₪200,000 במזומן, בעוד שהנאשם 1 קיבל לידי בסופו של יום כ-\$7000.

21. בנסיבות האמורות, ובעיקרן מידת מעורבותו של הנאשם 1 בביצוע עסקת הסם, טיב וכמות הסם, הרווח הצפוי מהעבירה ומקום ביצוע העבירה, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 5.5 ל-8.5 שנות מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

22. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מצאתי להתחשב במידת ההשפעה של מעצרו ומאסרו על הנאשם 1 ועל משפחתו הגרעינית (אשתו ובנו בן ה-4) המתגוררים בחו"ל, אשר תקופה ממושכת במהלך מעצרו לא נפגשו. מדבריו של הנאשם 1 עולה כי אך לאחרונה הגיעו ארצה לבקרו אולם טרם עלה בידו להיפגש עימם.

23. מנגד מצאתי להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם 1, כפי שעולה ממסמכים שהוגשו לי ע"י ב"כ המאשימה.

לנאשם 1 אין הרשעות קודמות בישראל, אולם עולה כי לחובתו הרשעות במדינות שונות בתחום הסחר והייבוא של סמים מסוכנים, כאשר מדובר בסדרי גודל משמעותיים ובסמים קשים, כמו גם מאסרים ארוכים שריצה בגין עבירות אלה במדינות שונות - צרפת, הולנד וברזיל.

בעניין אלהוואשלה האמור עמד בית המשפט העליון (כבוד השופט זילברטל) על עברו הפלילי ועל היותו רצידיביסט בתחום הסמים וכה אמר:

"...בפרשה קודמת ציין השופט א' לוי ביחס למערער דנן כי:

"מדובר במי שככל הנראה בחר בעבריינות כדרך חיים, באשר אין זו הפעם הראשונה בה הוא חוטא בפלילים, וגם מאסר בו נשא בעבר בגין עבירות סמים לא גרם לו לשנות מדרכו, כפי שגם מאסר מותנה משמעותי שעמד נגדו לא הצליח להשיג את אותה מטרה" (ע"פ 2359/07 אלהוואשלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.11.2007)).

והנה, בחלוף שנים אחדות, שב המערער לסורו וביצע עבירות נוספות של סחר והחזקת סמים. את העבירה הנוכחית ביצע המערער כאשר היקף עסקת הסמים היה גדול בהרבה לעומת המקרה הקודם; תוך שערב שני נאשמים נוספים במעשה העבירה; וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. נדמה אפוא, כי לא זו בלבד שהמערער לא נרתע מלשוב ולבצע עבירות על-אף העונשים המוטלים עליו, אלא גם שחומרת מעשיו הולכת ומתגברת עם השנים.

בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בענישה מחמירה בעבירות סחר בסמים. המדובר בעבירות אשר פוטנציאל הנזק הגלום בהן הוא רב ביותר - הן לצרכני הסם והן לחברה בכללותה. לא בכדי קבע המחוקק את העונש המרבי בצדה של עבירת הסחר בסמים על עשרים שנות מאסר בפועל - רף ענישה שיש בו כדי ללמד על הצורך בענישה הולמת.

כאמור בפסק דינו של השופט מ' חשין בפרשת שמאי:

"בבואו לגזור עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עליו, על בית-המשפט, לשוות נגד עיניו את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוררות ואת הנחיית המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של-ממש. חובה היא המוטלת על בית-המשפט להעלות את תרומתו למלחמתה של החברה במשחיתיה. 'מוכנים אנו גם לומר כי הענישה המתחייבת במקרים דוגמת המקרה שלפנינו [יבוא 631.5 גרם הירואין - מ' ח'] צריכה לשאוף לגבול העליון של העונש שקבע המחוקק, ולא די כי נשלם מס שפתיים באמירה כי עיסוק בסמים 'קשים' מחייב הטלת עונשים חמורים, שמפניהם מתגמד השיקול האישי של הנאשם. אמירה זו שאין 'כיסוי' מאחוריה לא תתרום דבר למלחמה הבלתי נלאית שמצווים אנו להילחם במי שלמעשה סוחרים בנפשות לשם בצע כסף ... "

(ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734, 744 (2004), (להלן: פרשת שמאי))."

יפים הדברים גם לענייננו, שכן כפי שניתן לראות, הנאשם 1 לא נרתע מעונשי מאסר ממושכים שהוטלו עליו, ועונשי גירוש, ושב לבצע את העבירות, אשר מטיבן ומהותן נערכות לשם בצע כסף ותוך התעלמות מהשפעתן הבלתי הפיכה על שלום הציבור.

24. בשים לב לאלה, אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. 7 שנות מאסר לריצוי בפועל.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים או עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים.
- ד. מכיוון שעבירות סחר בסמים נערכות לשם הפקת רווח כספי, מצאתי להטיל על הנאשם 1 קנס בסך ₪ 20,000 או 45 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ו, 10 ינואר 2016, במעמד הצדדים.

